

Arrest

nr. 82 460 van 5 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN REGEMORTER loco advocaat V. LURQUIN en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 24 augustus 2007 het Rijk binnen en diende op 7 juli 2011 een derde asielaanvraag in. Op 17 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Habr Gedir-clan (< Hawiye).

Op 24 augustus 2007 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw vingerafdrukken werden echter eerder al geregistreerd in Italië en gezien u in het bezit bleek van een geldige verblijfsvergunning afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten stemde Italië op 26 oktober 2007 in met een overnameverzoek in het kader van Dublin. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook genomen op 11 februari 2008. U keerde terug naar Italië.

Op 30 april 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal (dd. 6 juli 2009) blijkt dat u in 1998 Somalië zou verlaten hebben en in 2000 asiel aanvraag in Italië, een tijdelijke verblijfsvergunning met een geldigheid van 3 maanden kreeg uitgereikt van de Italiaanse autoriteiten doch besloot na een verblijf van één maand in Italië met uw kinderen naar Zwitserland te reizen. U vroeg in augustus 2002 asiel aan in Zwitserland en kreeg een verblijfsvergunning met een geldigheidsduur van 3 maanden die vervolgens verlengd werd met 6 maanden. Desondanks reisden jullie in december 2003 naar Zweden alwaar u op 5 januari 2004 asiel aanvraag. In het kader van Dublin repatrieerden de Zweedse autoriteiten jullie echter naar Italië op 29 september 2004. In maart 2005 verkreeg u in Italië opnieuw een verblijfsvergunning. U besloot naar België te reizen en vroeg er een eerste maal asiel aan op 24 augustus 2007. Echter, gezien u in het bezit bleek van een geldige verblijfsvergunning afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten stemde Italië op 26 oktober 2007 in met een overnameverzoek in het kader van Dublin. U keerde terug naar Italië. U besloot vervolgens een tweede maal asiel aan te vragen in België op 30 april 2009. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 16 september 2009. Op 21 oktober 2009 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gehandhaafd bij arrest van 18 januari 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 7 juli 2011 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 7 juli 2011) en het Commissariaat-generaal (dd. 17 november 2011) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen in België aflegde. U legde ter staving van uw derde asielaanvraag volgende documenten neer: een geboortecertificaat (nr. 344/86) op naam van H. M. J. uitgereikt te Mogadishu op 16 juni 1986, een Somalisch paspoort op naam van H. M. J. uitgereikt door de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië) op 19 oktober 2010, een verklaring uitgegeven door de lokale autoriteiten van het Dharkenley-district te Mogadishu (s.d), een Aangifte van geboorte op naam van A. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, een Aangifte van geboorte op naam van M. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, een Aangifte van geboorte op naam van H. M. J. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, een Aangifte van geboorte op naam van H. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, een Aangifte van geboorte op naam van H. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011 en een brief opgesteld door uw advocaat Mr. V. L. te Brussel op 6 juli 2011 met als bijlagen een medisch attest op naam van H. M. J. uitgereikt te Bastogne op 13 februari 2010 door Dr. N. B., een medisch attest op naam van H. M. J. uitgereikt te Bastogne op 14 februari 2010 door Dr. N. B., een internetartikel [...] civils ont fui la Somalie début 2011, le double par rapport à 2010' UNHCR dd. 29 april 2011, een uittreksel uit het rapport '2011 – Somalie' Amnesty International dd. 13 mei 2011, een internetartikel 'Le HCR préconise le bon sens dans l'approche de l'UE envers les personnes fuyant la violence' UNHCR dd. 7 februari 2011, een internetartikel 'Somalie: violences et sécheresse créent une "tragédie humaine inimaginable"' Le Monde 5 juli 2011, een internetartikel 'Somalia: Stop war crimes in Mogadishu' HRW 14 februari 2011 en een internetartikel 'Somalie: La moitié des victimes à Mogadiscio sont des enfants de moins de cinq ans' IRIN 1 juni 2011.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw tweede asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 16 september 2009 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing geargumenteed dat de verklaringen die u ten aanzien van de Italiaanse, Zweedse en Zwitserse asielinstanties en in het kader van uw twee asielaanvragen in België aflegde belangrijke incoherenties vertonen met betrekking tot vrijwel alle essentiële elementen van uw asielrelaas, met name uw identiteit, clanbehoren, geboorte- en woonplaats. Bovendien werd na vergelijking van de inhoud van uw eerste asielaanvraag in België en uw tweede asielaanvraag in België geconcludeerd dat ook uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties op diverse punten tegenstrijdig zijn. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrestnummer 37 092) dd. 18 januari 2010 onder meer geconcludeerd dat “[...] verzoeksters handelswijze bedrieglijk voorkomt, dat zij haar voorgehouden Somalische afkomst niet aannemelijk maakt en haar verklaringen over haar clanafkomst dermate uiteenlopen dat ze geen band aantoon met Somalië. Haar aangemeten nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor” en “[...] verzoekster haar voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins aannemelijk maakt [...]”.

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw derde asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat (nr. 344/86) op naam van H. M. J. uitgereikt te Mogadishu op 16 juni 1986 kan gezegd worden dat dit document in het kader van uw tweede asielaanvraag reeds besproken werd.

Wat betreft de authenticiteit van het door u voorgelegde Somalisch paspoort op naam van H. M. J. uitgereikt door de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië) op 19 oktober 2010 kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste kan opgemerkt worden dat het door u voorgelegde paspoort uitgereikt werd op 19 oktober 2010 te Addis Ababa (Ethiopië) terwijl u zich op dat moment in België bevond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 17 november 2011, p. 4). In dit verband verklaarde u dat een kennis, Q. O., naar de Somalische ambassade te Addis Ababa (Ethiopië) stapte en zowel de aanvraag als de aflevering van het door u voorgelegde paspoort regelde (p. 4-5). U was bijgevolg dus niet persoonlijk aanwezig bij de aanvraag noch uitgifte van het door u voorgelegde paspoort hetgeen de authenticiteit ervan toch ernstig ondergraaft. Daarenboven verklaarde u dat Q. O. om de uitreiking van het door u voorgelegde paspoort te verkrijgen enkel pasfoto's van u en uw kinderen diende voor te leggen alsook uw bijlage 26 uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken en de bijlages 26 van uw kinderen (p. 5-6). In dit verband dient benadrukt te worden dat de bijlage 26 uitgereikt door de FOD Binnenlandse Zaken geenszins als identiteitsbewijs noch als nationaliteitsbewijs kan gelden en uw bijlage 26 enkel werd opgesteld op basis van de door u afgelegde verklaringen (zie informatie in administratief dossier). Bijgevolg wordt de authenticiteit van het door u voorgelegde paspoort verder ondermijnd. Tot slot kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat de handtekening op uw paspoort niet uw eigen handtekening is maar door iemand anders werd gezet (p. 6) hetgeen de authenticiteit van uw paspoort verder onderuit haalt.

Wat betreft de door u voorgelegde verklaring uitgegeven door de lokale autoriteiten van het Dharkenley-district te Mogadishu (s.d) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaarde u dat dit document werd opgesteld op uw vraag (p. 8) en u verklaarde in dit verband dat het document werd opgesteld door de autoriteiten die op dat moment de controle hadden over Dharkeynley (p. 9). U kon echter niet toelichten wie de autoriteiten precies waren op het moment van uitgifte van het document (p. 9). Daarnaast kan worden opgemerkt dat het document geen datum bevat, doch dat u verklaarde dat u het document eind december 2009 per fax ontving (p. 8) hoewel het document geenszins de typische opmaak van een fax vertoont (datum, faxnummer, aantal bladzijden,...).

Wat betreft de door u voorgelegde Aangifte van geboorte op naam van A. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, de door u voorgelegde Aangifte van geboorte op naam van M. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, de door u voorgelegde Aangifte van geboorte op naam van H. M. J. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011, de door u voorgelegde Aangifte van geboorte op naam van H. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011 en de door u voorgelegde Aangifte van geboorte op naam van H. A. F. uitgereikt door The Embassy of the Somali Republic in Belgium te Brussel op 2 juli 2011 kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Enerzijds kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat om de uitgifte van deze documenten te verkrijgen vanwege de Somalische ambassade u geen enkel (identiteits)document diende voor te leggen doch dat u slechts een blanco invulformulier diende in te vullen waarop u de gegevens van u en uw kinderen diende aan te brengen (p.

7). Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Somalië sinds 1991 geen functionele regering meer kent en dat alle archieven en publieke kantoren vernietigd werden gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven geniet de Somalische Republiek de twijfelachtige eer op de eerste plaats te stranden in de Corruption Perception Index (zie informatie in administratief dossier). Uit informatie van de Zwitserse asielinstanties blijkt onder meer het volgende: "Basically, to get documents at the embassy, one has to convince the embassy of one's identity – be it with knowledge, witnessess, old documents, connections or just money" (zie informatie in administratief dossier). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt daarenboven dat de door u voorgelegde documenten inderdaad kunnen uitgereikt zijn door de Somalische diplomatieke vertegenwoordiging in België, en het hier dus authentieke documenten zijn wat de vormvereisten betreft, maar dat de kern van het discours blijft dat de identiteit van de aanvrager niet kan worden gecontroleerd omwille van de afwezigheid van bronmateriaal (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast kan opgemerkt worden dat de Somalische ambassade in Brussel totnogtoe niet bereid bleek op gestelde vragen van de Belgische autoriteiten te antwoorden (zie informatie in administratief dossier).

De brief opgesteld door uw advocaat Mr. V. L. te Brussel op 6 juli 2011 bevat geen enkel element dat bovenstaande beslissing wijzigt.

Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde medisch attest op naam van H. M. J. uitgereikt te Bastogne op 13 februari 2010 door Dr. N. B. en het door u voorgelegde medisch attest op naam van H. M. J. uitgereikt te Bastogne op 14 februari 2010 door Dr. N. B. doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in de attesten beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht.

Wat betreft de door uw advocaat voorgelegde artikels: het internetartikel '[...] civils ont fui la Somalie début 2011, le double par rapport à 2010' UNHCR dd. 29 april 2011, het uittreksel uit het rapport '2011 – Somalie' Amnesty International dd. 13 mei 2011, het internetartikel 'Le HCR préconise le bon sens dans l'approche de l'UE envers les personnes fuyant la violence' UNHCR dd. 7 februari 2011, het internetartikel 'Somalie: violences et sécheresse créent une "tragédie humaine inimaginable"' Le Monde 5 juli 2011, het internetartikel 'Somalia: Stop war crimes in Mogadishu' HRW 14 februari 2011 en het internetartikel 'Somalie: La moitié des victimes à Mogadiscio sont des enfants de moins de cinq ans' IRIN 1 juni 2011 kan gezegd worden dat het hier louter algemene informatie bevat.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

De door u afgelegde uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen laten volstrekt niet toe om uw identiteit, uw profiel en het realiteitsgehalte van het risico op het lijden van ernstige schade bij eventuele terugkeer vast te stellen en/of te beoordelen. Subsidiaire bescherming op basis van een ernstige bedreiging van de persoon of het leven van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict kan door de Commissaris-generaal enkel verleend worden aan Somalische burgers wiens relaas en stavingstukken voldoende geloofwaardig zijn om dergelijke bedreiging aannemelijk te maken, hetgeen in casu gelet op bovenstaande vaststellingen geenszins het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutive kracht van het beroep is

de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Zij voert thans de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster stelt dat haar verklaringen betreffende haar nationaliteit niet betwist zijn en dat ze verschillende documenten heeft voorgelegd die haar Somalische nationaliteit bevestigen. Bovendien hebben verzoeksters moeder en twee vrienden getuigd over haar beweerde Somalische nationaliteit; verzoekster voegt ter zake twee handgeschreven brieven bij het verzoekschrift. Voorts verwijst verzoekster naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 11 augustus 2010, nr. 47.186) waarin gesteld wordt dat, gelet op de moeilijkheden om (binnen de Somalische context) een sluitend bewijs voor te leggen, de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit moet aantonen op basis van zijn verklaringen.

3.2. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

3.3. Verzoekster beroept zich niet op de vluchtelingenstatus. De Raad stelt dienaangaande vast dat hij in het kader van verzoeksters tweede asielaanvraag op 18 januari 2010 de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bevestigde, waarbij besloten werd dat *“Integendeel verzoekster legde tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over alle fundamentele gegevens, met inbegrip van haar identiteitsgegevens. Verzoeksters asielmotieven kunnen dan ook bezwaarlijk overtuigen nu haar identiteit niet vaststaat en verzoekster zelf verschillende etnische herkomsten verklaart. Verzoeksters handelwijze komt klaarblijkelijk bedrieglijk voor.”* en *“Wat betreft artikel 48/4, §2, c) wenst de Raad te benadrukken dat verzoeksters handelwijze bedrieglijk voorkomt, dat zij haar voorgehouden Somalische afkomst niet aannemelijk maakt en haar verklaringen over haar clanherkomst dermate uiteenlopen dat ze geen band aantoon met Somalië. Haar aangemeten nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor. Derhalve zijn geen gegevens voorhanden om aan te nemen dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.”*

3.4. Verzoekster geeft thans een foutieve voorstelling van de zaken daar waar zij beweert dat haar verklaringen inzake haar nationaliteit niet betwist werden. Verzoekster is evenmin ernstig waar zij vraagt om te worden gehoord over haar kennis van Somalië terwijl na grondige ondervraging reeds vastgesteld werd dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over essentiële elementen van haar asielaanvraag, zowel tijdens haar asielprocedures in België als deze in diverse Europese landen. Verzoekster verklaarde doorheen haar asielprocedures verschillende identiteiten, namen, geboortedata,

geboorteplaatsen en was strijdig en incoherent over haar reisweg en vluchtdata, haar sociale achtergrond, clanverbanden en woonplaatsen (RvV 18 januari 2010, nr. 37 092).

3.5. De bevoegdheid van de Raad is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar derde asielaanvraag meerdere nieuwe documenten heeft voorgelegd, die op omstandige wijze werden beoordeeld in de bestreden beslissing en waartegen het verzoekschrift geen werkelijk verweer voert. Verzoekster beperkt zich tot de bewering dat de CGVS de authenticiteit van alle officiële documenten opgesteld door de Somalische overheid betwist en gaat aldus voorbij aan de overige argumenten van de CGVS inzake de voorgelegde documenten. In het bijzonder werd vastgesteld dat aan verzoeksters paspoort uitgereikt op de Somalische ambassade te Addis Abeba geen bewijswaarde kon worden gehecht door het feit dat verzoekster niet persoonlijk aanwezig was bij de aanvraag, noch bij de uitgifte ervan, waarbij verzoekster ter terechtzitting bevestigt dat zij zich liet 'vertegenwoordigen', dat dit uitgereikt werd op basis van pasfoto's en de bijlage 26, die echter geenszins als nationaliteitsbewijs, noch als identiteitsbewijs kunnen gelden en verzoekster zelf verklaarde dat het niet haar handtekening was die op dit paspoort stond. Overigens kan worden toegevoegd dat merkwaardig is dat verzoeksters paspoort werd uitgereikt op basis van deze opgesomde documenten en niet op basis van de geboorteakte die eerder zou zijn uitgereikt door deze ambassade (waarvan de authenticiteit bij de tweede asielaanvraag aldus terecht werd betwist), noch op basis van haar in Mogadishu uitgereikt geboortecertificaat. Aangaande de verklaring van de lokale autoriteiten van het Dharkenley-district kan verzoekster evenmin duiden door wie of wanneer dit precies werd opgesteld, noch is duidelijk op welke wijze ze dit verkreeg. De Raad herinnert er in deze nogmaals aan dat documenten in deze enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* allerminst het geval is. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Derhalve blijven de vaststellingen en de motieven in de bestreden beslissing onverminderd overeind.

3.6. Er dient tevens te worden benadrukt dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. Verzoekster gaat er in deze aan voorbij dat zij niet louter documenten dient neer te leggen maar tevens aannemelijk moet maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn, *quod in casu non*. Verzoekster legt geboortecertificaten van haar kinderen neer uitgereikt door de Somalische ambassade te België. Daargelaten of het aan de geaccrediteerde medewerkers van de Somalische ambassade toekomt om over de toekenning of de intrekking van de Somalische nationaliteit te oordelen, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat deze documenten werden opgesteld op basis van wettelijke procedures of zelfs vaststaande richtlijnen. Evenmin wordt aangetoond dat enig, laat staan ernstig, onderzoek werd gevoerd naar verzoeksters ware identiteit en deze van haar kinderen. Verzoekster stelt opnieuw ter terechtzitting dat zij enkel één document diende in te vullen en de aanwezigheid van de kinderen enkel vereist was bij het in ontvangst nemen van de geboortecertificaten. Verzoekster verklaart aldus dat haar nationaliteitstoekenning gebeurde op zicht van haar kinderen en op basis van haar beweringen. Dergelijke verklaringen zijn in het licht van de door de verwerende partij neergelegde actualisering van de *Subject Related briefing (SRB)* "Somalië" onvoldoende om aan de verklaarde nationaliteit geloof te hechten. Immers stelt deze SRB over de "Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991", inzake de afgifte van identiteitsdocumenten aan de Somalische ambassade in Brussel "Ook hier geldt dat deze administratieve instantie niet over de nodige middelen beschikt om de identiteit/nationaliteit van de aanvrager te controleren door het gebrek aan beschikbare bronnen. Het bericht van de Directie Protocol (van FOD Buitenlandse zaken) dat aan de Somalische ambassade te Brussel er officiële documenten worden verkocht door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, medewerker (chauffeur) [M.], ondermijnt de bewijswaarde van de door deze ambassade afgeleverde documenten. Bovendien stelt dit gegeven de transparantie van de werking van deze overheidsdienst in vraag. Deze situatie maakt het immers mogelijk dat documenten die door deze ambassade worden afgeleverd en beantwoord aan de formele vormvereisten, toch niet waarheidsgetrouw zijn." Uit al het voorgaande concludeert de Raad dan ook dat aan de voorgelegde geboortecertificaten geen bewijswaarde kan worden gehecht, niet in het minst omdat er geen enkel onderzoek werd gevoerd naar

de waarachtigheid van verzoeksters voorgehouden nationaliteit en afkomst of die van haar kinderen en hun vader.

Verzoekster legt enkel twee handgeschreven stukken voor van haar moeder en twee vrienden die stellen dat verzoekster Somalische is. Gezien de familiale en persoonlijke aard kunnen dergelijke getuigenissen niet bijdragen als bewijs van verzoeksters nationaliteit. Integendeel, verzoeksters moeder geeft een andere geboorteplaats (Mogadishu) op terwijl verzoekster zelf in het verzoekschrift staande houdt in Doodhi geboren te zijn. Verzoekster blijft aldus haar identiteitsgegevens veranderen.

3.7. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvragen heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu verzoeksters verklaringen vroeger al tegenstrijdig, ongeloofwaardig en bedrieglijk werden bevonden en verzoekster in huidig verzoekschrift niet eens concrete en objectieve elementen aanvoert om de vaststellingen en motieven van deze bestreden beslissing te weerleggen.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Verzoekster toont evenmin aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK